

Càntut

Cançons de tradició oral

Sant Magí

Lluís Carbó i Xirgo, "Sacot", Cassà de la Selva

1. Bus - quen a Ma - gí per que - lles mun - ta - nyes, si l'en han tro - bat a la co - va san -
ia o - ra - ció per la se - va ma - re, que li al - can - cés lo qu(e) ell li de - ma -
ria del cel qu(e) és glò - ria molt san - ta. Bus - quen a Ma - gí per que - lles mun - ta -

6
ta, ai, pe - ca - dor, pe - ca - dor, si en quie res del al - ma, pe - ca - dor. 2. Qu(e) en fe -
na. Pe - ca - dor... 3. La glò -
nyes. Pe - ca - dor...

(I) a l'en han lligat amb cadenes llargues.
(I) a l'han rossegat per celles muntanyes.
Sent a baix del pla, i allí reposaren:
-I ara en tenim set, bé en beuriem aigua.
Tu Magí, que ets sant, obra'(m)s un miracle!
S'ajonolla a terra amb les mans plegades,
i amb el gaionet tres cops n'hi ha donades;
féu sortir tres fonts, fresques i gelades.
-Beveu-ne, minyons, beveu d'aquesta aigua,
cura de tots mals de febres cortanes.
I el que tingui mal, vingui a visitar-les,
que al dia d'avui encara les fonts ragen.